

Oponentský posudek na diplomovou práci Veroniky Cagaňové:

Rentgenokefalometrická studie u pacientů s jednostranným rozštěpem rtu a patra

Předložená diplomová práce je napsána v rozsahu 102 stran a dalších 6 stran závěrečné přílohy obsahuje 6 souhrných tabulek. Práce je členěna do 8 mi kapitol, má 22 obrázků, 12 tabulek a je v ní použito 101 citací z odborné literatury. Navazuje na dlouholetou spolupráci mezi Katedrou antropologie a genetiky člověka Přírodovědecké fakulty UK, Klinikou plastické chirurgie FNKV a Ústavem experimentální medicíny ČSAV v oblasti problematiky rozštěpů.

Po stručném úvodu jsou formulovány 4 pracovní hypotézy: 1. v typických znacích rozštěpových pacientů není v 10-ti letech výrazný pohlavní dimorfismus, 2. sekundární spongioplastika má pozitivní vliv na utváření krania zvl. v oblasti operačního zákroku, 3. sekundární spongioplastiku podstoupili pacienti, kteří se v 10-ti letech vyvíjeli méně příznivě ve srovnání s kontrolním souborem pacientů. 4. pacienti, kteří podstoupili sekundární spongioplastiku se budou lišit od kontrolního souboru pacientů zvl. v oblasti operačního zákroku. Těmto hypotézám odpovídají i cíle práce: 1. zjistit stupeň pohlavního dimorfismu v utváření skeletálního a měkkého profilu u pacientů s celkovým jednostranným rozštěpem v průměrném věku 10-ti let před operačním zákrokem, 2. popsat vliv sekundární spongioplastiky na utváření měkkého a skeletálního profilu u těchto pacientů mezi 10. - 15. rokem věku za použití metod klasické morfometrie a pomocí FESA analýzy, 3. a nakonec zhodnotit efektivnost operačního zákroku porovnáním souboru pacientů po operačním zákroku a souboru pacientů, kteří zákrok nepodstoupili.

V kapitole 2 je stručně a výstižně popsán embryologický vývoj, klasifikace rozštěpových vad, incidence a prevalence rozštěpových vad, etiopatogeneza a nastíněna obtížnost prevence těchto vad. V popisu operačních metod jsou shrnuty jedny z nejčastěji u nás používaných typů operací za posledních 15 - 20 let.

V kapitole 3 se pojednává o materiálu a metodách, výstižně a s přehledem je popsána metoda telorentgenografie, snímky jsou zpracovány metodami klasické morfometrie a metoda geometrické morfometrie-FESA v rámci programu Morfostudio, která je velice zajímavá a instruktivní. Statistické zpracování dat je na výborné úrovni.

V kapitole 4 je přehledná výsledková část, která potvrzuje pracovní hypotézy 2 a 4 a zamítá hypotézy 1 a 3.

V diskusi jsou dobře porovnávány a diskutovány výsledky práce s našimi i zahraničními autory.

V závěru práce je konstatován výrazný pohlavní dimorfismus v typických znacích rozštěpových pacientů ve věku kolem 10-ti let (negativní morfologii prokázaly především dívky), práce potvrzuje, že sekundární spongioplastika má pozitivní vliv na utváření krania u pacientů zvl. v oblasti operačního zákroku.

Předložená práce řeší aktuální medicínský problém v oblasti zlepšení kvality života pacientů postižených rozštěpovou vadou. Práce je napsána zajímavě, s dobrým slohem a dokazuje, že autorka zkoumané problematice rozumí. Mohu konstatovat, že práce splnila zadané cíle. Doporučuji proto práci k obhajobě. Znamku navrhuji výbornou. Můj dotaz: Jaké operační metody se dnes nejčastěji používají u rozštěpových vad a jaký je jejich timing?

V Praze dne 24.5.2009

MUDr. Jiří Borský